

[Glistrup.]

ken i denne uge eller før pinse, men vi skulle meget gerne, den dag hvor de andre er kørt trætte om et år eller to, have vores ting i den grad gennemarbejdede, at de fuldstændig kan sættes på skinner. Derfor er vi så taknemlige, hver gang der er nogle, der kan påpege noget, som er forkert hos os. Men der kom ikke spor konkret fra fru Kristine Heltberg, det var det sædvanlige, vi er ude for, nemlig at ingen påpeger noget konkret, der er forkert. Dog gjorde hr. Lysholt Hansen nogle randbemærkninger hist og her, dem er vi selvfølgelig taknemlige for, og de ting vil blive taget med, når forslaget skal genfrem-sættes til efteråret, men selvfølgelig ikke det, der var forkert af det, hr. Lysholt Hansen sagde, f. eks. at der skulle være nogen principiel forskel på den nugældende lovs § 19 og vores forslags § 13, så det vil antagelig komme uændret ind. Men dér, hvor den principielle forskel lå på socialdemokratiets og fremskridtspartiets bibliotekssyn, var jo i hr. Lysholt Hansens retoriske spørgsmål: vil fremskridtspartiet da virkelig have, at børn ikke har nogen chance for at komme i kontakt med bøger? Dér er det altså, at vi er nogle, der tror på, at den omstændighed, at det koster 2 kr. at låne en bog i de 90 pct. af tilfældene og kun er gratis i de 10 pct. af tilfældene, ikke vil afskrække børn fra at komme i kontakt med bøger. Vi ser, at børn er i kontakt med cigaretter, hvor 3-4 cigaretter koster nogenlunde det samme. Vi ser, at børn er i kontakt med ugeblade, der koster 4, 6 og 8 kr., så vi tror absolut ikke, at denne tokrone vil hindre kontakten, men det vil skabe respekt for bogen og for bogens verden hos børnene, at man ikke sådan uden videre får det givet gratis. Derfor tror vi, at børn vil kunne klare det meget bedre.

Hr. Lysholt Hansen havde ret i sin kritik af, at vi ikke med dette forslag har løst skolebiblioteksproblemet, men vi har selv gjort opmærksom på, at det kommer i næste etape, at vi har fundet det rigtigt at opdele det i etaper; det vil hr. Lysholt Hansen kunne læse side 3 i bemærkningerne, 2. sp. midtfor.

Men stadig væk har fru Kristine Heltberg altså ikke forstået, at det vil være aldeles administrationsløst, dette forslags § 5, fordi fru Kristine Heltberg ikke har kunnet læse, hvad der virkelig står, for blot latter. Der er

tale om, at der skal betales 2 kr. for hvert tilfælde. Bibliotekaren afgør på stedet uden nogen administrationsrekurs, at nogle ikke skal betale nogle steder, nemlig de, der har svært ved at have råd. Det er det, man kalder et socialt hensyn; at overbebyrde de offentlige finanser, som fru Kristine Heltberg vil, er asocialt.

Wilhelm (VS):

Det er blot til hr. Kaj V. Andersen, venstres ordfører, der ville mane myten om den sorte krone i jorden. Nu var VS ikke i folkettingen på det tidspunkt, i foråret 1974, store bededagsforliget, som den sortekrone-myte jo stammer fra, og jeg kan tilføje, at selv om vi havde været det, havde vi nok ikke haft kendskab til, hvad det egentlig var, der foregik mellem forligspartierne, for det foregik vel dengang, som det foregår i dag.

Men jeg har da skaffet mig sagens akter, og jeg kan fortælle hr. Kaj V. Andersen, at af de forskellige brevvekslinger mellem politisk-økonomisk udvalg, finansudvalget, kulturudvalget og tilbage igen frem og tilbage i slutningen af maj, begyndelsen af juni og helt frem til begyndelsen af juli fremgår det klart og tydeligt, at man taler om en generel låneafgift i bededagsforligets punkt 10, at kulturministeriet, hvor udvalget ønsker oplyst, hvorledes den omtalte låneafgift tænkes udformet, opfatter spørgsmålet ikke som alene gående på pladeudlån og ikke som en énkrones afgift på pladeudlån, men benytter lejligheden til at svare helt generelt, hvordan en generel låneafgift vil være i strid med det ene og det andet og det tredje manifest og tradition i UNESCOs manifest om folkebiblioteker osv. osv., og hvordan man, da man omkring begyndelsen af juli begynder at blive mere konkret, direkte fra kulturministeriet — og det var jo altså en venstrekulturminister, fru Nathalie Lind, dengang — i sin besvarelse af, hvordan det kunne sættes i værk, udtrykkelig beregner provenuet ud fra en énkrones låneafgift på bøger og en tokrones låneafgift på grammofoonplader.

Det er da muligt, at venstres ordfører har ret i, at det aldrig har været venstres plan, og at spørgsmålene kommer andre steder fra, og at det ikke er dem bekendt, at der er andre partier fra det forlig, der nogen sinde har vedkendt sig de spørgsmål, men så må